

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 120/22

V Lucemburku dne 7. července 2022

Stanovisko generálního advokáta ve věci C-83/21 | Airbnb Ireland a Airbnb Payments UK

Daňová právní úprava krátkodobých pronájmů, která ukládá povinnosti realitním zprostředkovatelům: volný pohyb služeb nebrání uložení povinnosti shromažďovat a předávat informace ani povinnosti provádět srážku daně u zdroje

Avšak povinnost zvolit si daňového zástupce je nepřiměřeným omezením volného pohybu služeb

Airbnb je nadnárodní skupina, která spravuje na internetu portál s tímž názvem, který umožňuje zprostředkovat kontakt mezi pronajímateli, kteří mají k dispozici ubytovací prostory, a osobami hledajícími tento typ ubytování, přičemž od zákazníka vybírá platbu za poskytnuté ubytování před začátkem pronájmu a převede tuto platbu na účet pronajímatele, pokud nájemce nevyjádřil svůj nesouhlas

Italská zákonná úprava z roku 2017 zavedla nový daňový režim uplatňovaný na krátkodobé pronájmy nemovitostí mimo podnikatelskou činnost, který se vztahuje na Airbnb jakožto správce portálu realitního zprostředkovávání a jenž je uplatňován na smlouvy o pronájmu nemovitostí určených k bydlení fyzickými osobami nepodnikateli na nejvýše 30 dní bez ohledu na to, zda jsou uzavírány přímo s nájemníky nebo prostřednictvím osob vykonávajících realitní zprostředkovatelskou činnost či osob, které spravují on-line portály. Od 1. června 2017 příjmy plynoucí z takových nájemních smluv podléhají srážkové dani u zdroje se sazbou 21 % a údaje o nájemních smlouvách musejí být předávány orgánům finanční správy. Osoby vykonávající činnosti realitního zprostředkovatele, pokud přijímají platby nájemného, a rovněž osoby, které spravují on-line portály, musejí v postavení plátce daně srážet daň z nájemného a odvádět ji do státní pokladny. Osoby, které nejsou rezidenty, u nichž se má za to, že nemají stálou provozovnu v Itálii, mají povinnost si zvolit daňového zástupce, který je osobou odpovědnou za dodržování daňových povinností.

Airbnb Ireland UC a Airbnb Payments UK Ltd, které patří do nadnárodní skupiny Airbnb, podaly žalobu, kterou se domáhají zrušení rozhodnutí ředitele finanční správy, kterým byla aplikována nová daňová právní úprava. Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie), k níž Airbnb podala kasační stížnost, požádala Soudní dvůr o výklad několika ustanovení unijního práva s ohledem na povinnosti uložené vnitrostátní zákonnou úpravou zprostředkovatelům v oblasti krátkodobého pronájmu nemovitostí.

Generální advokát Maciej Szpunar ve svém stanovisku předneseném dnešního dne zastává zaprvé názor, že povinnost shromažďovat a předávat informace orgánům finanční správy, jakož i povinnost srážet daň a povinnost zvolit si daňového zástupce nepředstavují technické předpisy ve smyslu směrnice 2015/1535¹. Z toho vyplývá, že Itálie neměla povinnost oznámit je nejprve Komisi, jejíž nesplnění by bylo sankcionováno nemožností namítat je vůči

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 2015, L 241, s. 1).

jednotlivcům. Otázkou neoznámení italské zákonné úpravy Komisi a nepoužitelností italských ustanovení na Airbnb se vnitrostátní soud skutečně zabýval.

Generální advokát s odkazem na rozsudek Airbnb Ireland² zadruhé učinil závěr, že článek 56 SFEU³, který se týká volného pohybu služeb, nebrání uložení povinnosti shromažďovat a předávat informace ani povinnosti srážet daň u zdroje. Pokud jde o srážkovou daň, třebaže generální advokát podtrhl, že představuje zátěž, která je podstatě významnější než pouhá informační povinnost, vyloučil, že by se jednalo o nepřímou diskriminaci přeshraničních poskytovatelů služeb, jak tvrdila Airbnb, která poukazovala na to, že téměř všechny platformy přítomné na italském trhu jsou usazeny v jiných členských státech. Podle generálního advokáta je naprosto konzistentní uložit zprostředkovatelům, kteří jsou zapojeni do platby nájemného, povinnost srazit daň, neboť činnost významného počtu fyzických osob, které nepodléhají povinností, jež mají podnikatelé, je z povahy věci v daňové rovině těžko kontrolovatelná. Kromě toho daňový režim se nezaměřuje na zdanění služeb Airbnb, ale na zdanění služeb pronájmu nemovitostí, které se nacházejí na italském území, na něž jsou tyto služby navázány. Tento režim tedy mimo jakoukoli pochybnost spadá do daňové pravomoci italské vlády.

Naproti tomu pokud jde o povinnost zvolit si daňového zástupce, generální advokát připomněl, že Soudní dvůr již v rozsudku Komise v. Španělsko⁴ judikoval, že povinnost zvolit si daňového zástupce uložená španělskou právní úpravou přeshraničním poskytovatelům služeb právě pro účely předávání informací a provedení srážky daně zakládá nepřiměřené omezení volného pohybu služeb, takže odporuje článku 56 SFEU. Z toho vyplývá, že povinnost zvolit si daňového zástupce, kterou ukládá italská zákonná úprava, je v rozporu s článkem 56 SFEU.

A konečně, generální advokát vytyčil relevantní unijní právní rámec. Je toho názoru, že všechny uvedené povinnosti, které spadají do daňové oblasti, jsou vyloučeny z působnosti směrnic 2000/31, o službách informační společnosti, a 2006/123, o službách na vnitřním trhu. Z toho vyplývá, že italská právní úprava, která je ukládá, rovněž stojí mimo působnost těchto směrnic.

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazové záznamy z přednesení stanoviska jsou dostupné na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

² Rozsudek ze dne 27. dubna, Airbnb Ireland, [C-674/20](#) (viz rovněž tisková zpráva č. [66/22](#)).

³ „Podle následujících ustanovení jsou zakázána omezení volného pohybu služeb uvnitř Unie pro státní příslušníky členských států, kteří jsou usazeni v jiném členském státě, než se nachází příjemce služeb.“

Evropský parlament a Rada mohou řádným legislativním postupem rozšířit použitelnost této kapitoly též na poskytovatele služeb, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí a kteří jsou usazeni v Unii.“

⁴ Rozsudek ze dne 11. prosince 2014, Komise v. Španělsko, [C-678/11](#).

Zůstaňte připojeni!

